

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 frt — kr
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Megjelenik hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁBAN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Iskoláink.

Egy új tanév kezdetét jelzi a mozgalmas városi élet mindenütt a hazában. A muzsafiak megválnak a szülőktől, s ki vasuton, ki meg saját alkalmatosságán siet a városba beiratkozni, tanulni.

A „Veni sancte” ájtatos dallama elhangzott mindenütt a munkára készülő ifju sereg előtt és szorgalmat kér a mindenhatótól.

Erőt és szorgalmat!

Erőt a lankadás ellen, szorgalmat, törekvést az erőhöz, melyet ifju lelkében érez!

Különös elmélkedésre kényszerít bennünket az új iskolai év. Kevés az iskolánk s ezek ellen is sok a panasz. Kihez fordulunk azért, hogy ennek az országnak iskolát, sokkal több iskolát adjon, mint a mennyi van?

A tanköteles gyermekek ezrei maradnak el az iskolából; 2000—3000 lakosu községeknek még nincs iskolájuk s a szülők kénytelenek gyermekeiket télviz idején a harmadik községbe küldeni iskolába.

Hja! a budget nem engedi! Iskolára az országgyűlés nem adhat pénzt, mert másra kell! Sokkal fontosabb dolgokra kellenek a milliók: a hadseregbe és a kir. operaházra!

De nem ez a fő baj. Tantügyünk élén oly férfiu áll, a kinek nevét csak tisztelettel említhetjük meg. Hanem annál több az irtani való az iskolákban magukban.

Sokat kellene irnom, ha mindazon vádakat fel akarnám sorolni, melyek elemi és középiskoláink ellen emeltetnek.

Sajnos hibája az iskolának, hogy felszerelése hányosak. Rossz fűtés, világítás, hátgörnyesztő padok, lélekölő, miasmás levegő rendes ismertetője az iskolatermeknek.

A gyermek rosszul világított szobában tölt naponként 4—6 órát s majdnem természetesnek látszik ilyen körülmények között, hogy a tanulók 90%-a állandóan hibás szemü. A rossz levegő elsatnyítja a szabad léghöz szokott gyermeket s ehhez járul még az iskolai padok rendszertelen volta, s készen van előttünk az okozata annak, hogy ifjuságunk mért olyan satnya, halvány és összegörnyedt.

Nem akarom e súlyos vádakat általánosítani, mert mély tisztelettel adózom a kivételeknek is. De a meddig e bajokon segítve nem lesz, addig ne várja senki az iskolától azt, hogy hivatásának megfelelően, hogy ép, erős és tudnivaló ifjuságot neveljen.

Még egy pár szót a szülőkhöz.

A tódulás az iskolákba, a tudomány felsőbb csarnokai felé utóbbi időben oly mérveket öltött, hogy félni kell attól, miszerint hazánkban a proletariatus rövid idő alatt háromszorosra szaporodik fel.

Ma már mindenki a tudomány csarnokaiba készül, hogy aztán diplomával kezében elmesessen koldulni, vagy legjobban esetben fát vágni, havat söpörni.

A szülők tehetnének erről.

Gondoljanak gyermekeik jövőjére, mérlegetlők meg pontosan az állapotokat s úgy bocsássák pályaválasztásra őket!

A tudományos pályának van manapság legtöbb tövise, ezen a pályán boldogulhatni legnehezebben! A tudományos pálya nehéz, hálátlan volta dacára a szülőknek is nagy megerőltetésbe, óriási költségbe kerül, s mégis, ennek dacára, ép a legszegényebb néposztály küldi gyermekeit a tudományos pályára.

Pedig a tudomány csak a múlt és a kereskedő, az iparosé az egész jövő!

Fonolják meg ezt jól!

Gelléri.

Oroszország s a mi annektálásunk. Risztics lapja, a „Nowa Ustawnost”, örömmel üdvözlöi a „Nowoje Wremja” ama kijelentését, hogy Oroszország sohasem fog beleegyezni Boszniának s Hercegovinának Ausztria-Magyarország által való annektálásába. Risztics lapja megjegyzi, hogy ezek az országok természetes örökök képezik Szerbiának, s kell, hogy előbb-utóbb annak a tulajdonává legyenek.

A kereskedői képesítés.*

Magyarország, mint agricultur állam, azelőtt alig tett valamit az ország kereskedelmének előmozdítására, s ha tett, az mindig közvetett intézkedés volt, mert ez első sorban mindig a termelő vagy fogyasztó érdekeit s csak ezután szolgálta e két tényezőt közvetítő kereskedelmet. Pedig ha az egyes nemzetek állami életébe tekintünk, el kell ismernünk, hogy csak azon nemzet lett nagygyá és gazdaggá, mely a létérti küzdelemben a békét feltételező kereskedelem lobogója alatt indul hódító hadjáratra.

Hazánk felocsudott a szabadságharcunkat követő lethargiájából s minden vádat megelőzőleg igyekezett kereskedelmünket is a haladó kor szellemében fejleszteni, hogy a több évtizedes elmaradást rohanásában még utól érni képes legyen. Építi a vasutakat, biztosítja a külfölddel előnyös összeköttetést, egyensúlyban tartja az exportot az importtal, emeli a hitelt s a mi bennünket leginkább érdekel: fejleszti a kereskedelmi szakoktatást.

A kereskedelmi szakoktatás és a vele mindinkább előtérbe nyomuló társadalmi kérdések szükségessé teszik, hogy népünket

*) Ezen cikket a „Kereskedelmi és pénzügyi szemle”-ből vesszük át.

s annak különféle viszonyait ismerjük; megkövetelik, hogy kereskedőkkel foglalkozván, azok szakoktatását és képesítését is kereskedelem-statisztikai szempontból ítéljük meg s annak fejlesztéséhez javaslatainkkal hozzájáruljunk.

Hazánk legutolsó népszámlálása szerint a szorosan vett kereskedéssel 90,712 önálló vállalkozó foglalkozott, kik 73,043 egyénből álló segédcsaládot alkalmaztak, vagyis az ország lakosságának 1.19%-a, t. i. 163,755 személy volt az, ki magát kereskedőnek nevezte.

Az ezt megelőző legközelebbi 1870. évi népszámlálás szerint igaz, hogy a kereskedelemmel foglalkozók száma 133,582-ét, vagyis 29,173-mal mutatott kevesebbet ki s akkor Magyarország népességének csak 0.86%-a volt kereskedő, tehát az 1880-ki népszámlálás 1.19%-ával szemben a javulás már 0.33%-; csak hogy ez ügyben csak a százalékot nagyon csökkentti az, hogy a népszámlálás a 17,277 egyénből álló vasuti és gőzhajózási tisztviselőket, az 5305 egyénből álló posta és távirat személyzetet, az 1337 személyből álló pénzügyi hivatalnokokat s a szorosan vett kereskedők közé számította; csökkentti továbbá az, hogy az 1880. évi népszámlálásban a mintegy 6000 lélekszámot kitevő közönséges hajós, révész, hordár, bérkocsis stb. szintén a kereskedelmi forgalommal foglalkozók, tehát kereskedők osztályába soroztatott.

A népszámlálás irányát, helyes vagy helytelen voltát bíráltni nem tartozik feladatunk közé; csekély, nagyon csekély a népesség arányában a végeredmény s ennek a főnökök és segédcsaládotra való megoszlása még azon esetben is, ha a fenti számokban kimutatott nem tulajdonképeni kereskedőket a kereskedők osztályához sorozva, igyekszünk a kereskedelmi szakoktatás rendezését sürgető statisztikai képet magunk előtt felállítani.

Az 1880. évi népszámlálás alkalmával ugyanis a kereskedőknek jelzett 163,755 lélekszámból esik:

Önálló vállalkozó (főnökök)	90,712	vagyis 55.40%
üzletvezető s hivatalnok	10,068	„ 6.15%
segéd	25,953	„ 15.85%
tanonc	8,972	„ 5.48%
munkás	20,559	„ 12.54%
családi kisegítő	7,491	„ 4.57%

Összesen 163,755 vagyis 100.—%

Megdöbbenően szomorú kép az, mely előttünk feltárul, ha e számoknak egymáshoz viszonyít kutatjuk; elszomorító az eredmény, melyet ez adatoknak egymáshoz összefüggéséből következtetésképen levonunk. A számadatok ez alakulása szerint a kereskedők 55.40%-a önálló üzlet tulajdonos; ha már most az üzletvezetőket, segédek és tanoncok számárányát összevesszük, ez 27.48%-ot tesz ki, vagyis két üzletre esik egy a szó legszorosabb értelmében vett kereskedői személyzet; azaz, ha minimális számban azt állítjuk, hogy átlag egy rendes üzletre egy segédcsaládot, t. i. segéd vagy tanonc esik, az önálló vállalkozók (üzletek) fele részét a tulajdonképeni nem kereskedők és pedig szatócsok, zsidósok, kufárok képezik, kik Magyarország kereskedelmének fellendítéséhez vajmi kevéssel járulnak és járulhatnak.

A kereskedői létszám ez alakulásában rejlik azon örvény, mely a tömeges bukásoknak okozója, kereskedelmünknek ez arány-

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 kr, s minden egyszeri közlés után 30 kr bélyegdíj fizetendő. Nagy és többször közlendő hirdetményt a kiadóhivatal árkedvezményben részesít.

A „Nyilvtér” rovatban közlendő cikkekért soronként 10 kr fizetendő.

talanul nagy számban nem hivatott kezekben való összetorlódása indító oka annak, hogy Magyarország kereskedőinek nemcsak itthon, de a külföld előtt is nagyon ingatag alapon álló tekintélye és hitele van.

Ha a statisztika felvett fonalát a fentebb jelzett számadatok összehasonlításaiban tovább folytatjuk, fenn kell akadnunk azon tételnél is, hogy a 163,755 kereskedői létszámban a tanoncok csak elenyészőleg csekély 8,972 számban, vagyis 5.48%-kal vannak képviselve, holott a kereskedő munkások 20,559 számot, azaz 12.55%-ot adnak. Nem-e világos bizonyítéka ez is annak, hogy a kereskedelmi pályára nem hivatott szatócsok, kufárok, a fent kimutatott esetet bizonyítólal, a kereskedők közönséges munkásaiból lesznek azzá, a mikké lenniük az ország kereskedelmének fejlődése szempontjából szabad nem volna; bizonyítéka továbbá annak, hogy kereskedelmi tanonccz az ily csekély számban csak azon szülők adják gyermekeiket, kiket anyagi vagy szellemi szegénység ritka kivétellel e pályára utal!! — Nem-e világos consequentiája ez annak, hogy az ugynevezett családi kisegítőket, kik a tanonc számán majdnem egy arányban, vagyis 7,491 számmal, azaz 4.57%-al képviselvék, szintén mind a nem hivatott kereskedőket, a kis szatócsok számát növelik? Mert csakugyan a lehetetlenséggel határos, hogy a 36,011 üzletvezető és segédnek száma a 8,672 tanonczból kerüljön ki; lehetetlen, hogy a 10,068 lélekszámú álló tisztviselő és üzletvezető, tehát a magasabb kereskedői képzettségű szakembert a minimumig mérsékelt egyenlő közép-kereskedelmi iskola évenként nevelni képes legyen; miért is nem lehet feltűnő, hogy Magyarország kereskedelme Ausztriáé és a külföldé mellett elmarad, és pedig azért, mert míg Magyarország kereskedelmi iskolái megközelítőleg évenként átlag 200 tanuló képesítetnek, Ausztria körülbelül 7000-et nevel évenként, kik szolgálnak Ausztriát s annak kereskedelmét.

(Vége következik)

Az erdélyi ág. hitv. evang. gyámintézet kéré szövege a hit- és fajrokonokhoz.

Kedves Testvéreink!

Erdély bércei között, tömegesebben, a keleti határszáron él egy nép, melynek neve csángó-magyar, s vallása legnagyobbbrészt ág. evangélikus.

Kevesen ismerik a magyar nép ezen ágazatát, pedig épen nem méltatlan a figyelemre. Foglalkozása földművelés, tűzifa-fuvarozás, szolgálat, apró kereskedés és fazékgyártás. (B.-Ujfal.) Egy-két árnyoldal mellett népünk sok dicséretes tulajdonsággal bír. Takarékos. (A legtrikább magyar erény.) Nehezen keresi a garast, de még nehezebben adja ki. Van ugyan jó köháza és csütre, de talán ezt is felesleges fényűzésnek tartaná, ha oly gyakoriak nem volnának a tüzesetek e tájon. Különben mert vágya, igéve kevés, igen kevéssel beéri. A takarékoság mellett egyszerű is úgy életmódjában, mint ruházatában. A költséges konyhát nem ismeri. Öltözéshát keveset tart; van egy hétköznapija és egy vasárnapija, és ha még

annyi öltözöje volna, az mind ugyanazon anyagból való, ugyanazon színű és formájú. Nem hiányzik nála a szorgalom és a munkában való kitartás sem. Apraja-nagyja, férfi és fehérlő népek a legnehezebb munkát folytatni. Az időjárás viszontagságaiban bámulatosan meggedezt, ép erős és szapora nemzedék. De nemcsak testi fejlődésre, lelki tulajdonságaira nézve is kiállja a versenyt a csángó akármely magyar népfajjal. Felfogása talán nem oly élénk, emlékezte talán nem oly gyors, mint az alföldi, de szorgalma kétségkívül nagyobb és gondolkodásának mélysége több. Első tekintetre bizonyos bátorlanság jellemzi a csángó embert, de ingerelve, bántalmazva, vakmerőségének nem egy bizonyosságát adá. És mindezek felett kitűnik a magyar protestáns népek között Isten féltelme és vallásossága által. — Ennyi nemes tulajdonság mellett árnyoldala elenyésző kevés.

Jelleménél még figyelemreméltóbb helyzete egyfelől Brassó városával, másfelől az ág. ev. szász egyházkerülettel szemben.

Az erdélyi fejedelmek pazarlása és életszerűsége ezelőtt néhány száz évvel e szegény népet Brassó városának földesuri hatalma alá juttatta. Szégyenletes és veszedelmes iga volt ez mind politikai, mind egyházi tekintetben. A provisorok és inspectorok a falvakon, a nemes tanács a városban zsarolta a szegény népet. Rettegettebb ur a városi poroszlonál (hajdu) nem volt a határon. A városi tanács tett bírót és jegyzőt a falvak élére s kormányzott kimondhatatlan kapzsisággal. A java földeket erőszakkal elfoglalta, a legszebb telkekre koresmát építtetett, az előbb szabad erdőket eltulajdonította. Hermány, Prázmár, Szent-Péter és más szász községek javára a falusi határok megállapításakor a népet egészen koldussá tette; szántóföldjeikből annyira kitudta, hogy ma a szász községek határai óráig tartó hosszúságban közvetlen a magyar falvakig nyulnak. A tatrángi, pütkereci, zajzoni, bácsfalvi, türkösi szegény csángó a kapujából szász határra lép.

De a ki kegyetlen földesur, talán kegyelmes atya a magyar falvak ugyanazon valást tartó egyházai iránt? Korántsem. Brassónak gyámsága nemcsak a községek, de a hitsorsos gyülekezetek iránt is ép oly mostoha volt. Lealázónak kell mondanunk már magát azon rendelkezést, hogy a magyar ev. egyházak papjai a brassói szász papnak voltak káplánjai, kiket kényük-kedvük szerint raktak állomásba, kényük-kedvük szerint csaptak el viszont; s nemcsak lealázó, de veszedelmes is volt ez állapot a magyarság nemzeti nyelvére nézve, mert szánt-szándékkal magyarul nem tudó papokat (káplán) küldtek a nép nyakára, s meg-megujították azon törekvést, hogy a népet elszásozsítsák. — Ennél lealázóbb s veszedelmesebb csak azon állapot lehetett, midőn a nép saját veritékével tartotta fenn egyházát s papját, és semminemű egyházi dolgokban nem rendelkezett. Papot nem választott, pedig hivatalára duplán tráfizetett egyszer dézsmál nemes Brassó városának, másodszor szolgálati díjra a papnak. És fizetett volna a szegény nép még többet, fizetett volna mindent, de honnan és miből? Földje nem volt s nincsen annyi, hogy elég kenyérnek valót teremjen; a malmok és regale jövedelmét Brassó, a földesur, huzza mind e mai napig. Az ország, az egyház nem tágitott, nem könnyített soha; ugyanazon terhek viselését, adót, költséget, ugyanazon pénzzel járó intézkedéseket kívánta tőlünk, mint más szabad községektől. Hol vegyenek, miből csináljanak pénzt? Szegény fejek! kivették a szász falvaktól haszonbérbe ugyanazon földeket, melyeket előbb Brassó város segítségével azok elfoglaltak tőlük. Ezt turják, ebben veritékeznek, hogy megelégsenek mindeneket. A vagyontalanabb rész eljár szolgálni is Oláhországba s ott gyűjtögetett keserves garasával fedezi szükségét. Sok e távol szolgálatban oda is vesz. Az erősebb férfínép pedig óriási fáradtsággal tüzzre való fát dönt a havas tetején, azt hordja, abból csinál pénzt. Az Isten csodája, hogy ez a nép ilyen iga alatt el nem veszett vagy el nem hagyta végkép hálátlan hazáját. De az idők változ-

nak. Istennek hála! az újabb törvényhozás rendezte és javította a jobbágy községek helyzetét. A magyar egyházak és papok nagy kéréssel és küzdéssel közvetlen a magyar forradalom előtt kivívták a rég ohajtott szabad választási és rendelkezési jogot: valóságos papoknak lettek elismerve a szászoktól.

(Vége köv.)

Sándor fejedelem Budapesten.

A hontalaná lett bolgár fejedelmet, kit nagy veszteségeért rokonszenvével kárpótolt a világ, zajos lelkesedés közönlötte a magyar fővárosban is, melynek csütörtökön rövid fél óráig vendége volt. Nem hivatalos személyek üdvözölték őt rideg tisztelegéssel, hanem maga a főváros polgársága fogadta akkora lelkesedéssel, a minőben idegen nép urának nem volt még része magyar földön. Program nélkül, készületlenül várta őt a tisztelgők nagy sokasága az osztrák-magyar államvasut pályaházában, mert a szerkesztőségeken kívül csak a rendőrség tudta bizonyosan s titkolta erősen átutazásának idejét. Az egyetemi ifjuság oly későn hallotta meg a hírt, hogy értekezlet egybehívására sem volt ideje; de azért készületlenül is impozáns módon fogadta Bulgária volt fejedelmét.

Kévéssel délutáni 3 óra után a perron hosszát nagy közönség szegte be széles sorfállal s türelmetlenül várta a fejedelmet hozó expressz-vonat berobogását. Kévé várakozás után végre megszólalt a csengettyű, jelentve a vonat közeledését. A kijárással szemközt állt meg a fejedelem kocsija, melynek ajtaját kalaplevéve nyitotta ki a belga vasutársaság kálauza. Zichy gróf áttörte az éljenző tömeg sorfalát s beugrott a kocsiába, melynek ajtajában csakhamar megjelent a fejedelem impozáns, gyönyörű alakja. A közönség lelkesedve éltette folyvást a „szlivniczai hős“-t s abezugolta Oroszországot és a „muzka czár“-t.

Zichy Jenő gróf, kit meleg kézszorítással üdvözölt a fejedelem, csendre intette a közönséget, s aztán megszólalt német nyelven, hogy kifejezze azt a nagy rokonszenvet, melylyel a magyar közvélemény a „szlivniczai hős“-nek adózik. Beszéde így hangzott: „Fenség! Körülből egy éve, hogy fenségedet ezen a helyen mint szívesen látott kedves vendéget voltam szerencsés üdvözölhetni. A lefolyt év eseményei az akkor nyilvánult rokonszenvet csak fokozták. Fenséged azt a nehéz feladatot tűzte ki célul maga elé, egy imént létesült államot önállóvá és annak nemzetét szabaddá tenni. Annak az országnak hadseregét diadalról diadalra vezette. De ezt a törekvést, ennek a céljának az elérését megihusította annak az államnak az önkénye, mely legnagyobb gátköve minden szabadságnak. A mód, a hogy ez történt, Magyarországon és az egész világon a legnagyobb felháborodást keltette, és én az összes jelenlevők tolmácsa vélek lenni, midőn azt mondom: Isten óvja és tartsa meg fenségedet!“

Meg-megújuló zajos éljenzés követte a nemes gróf beszédét, melyet meghatottan hallgatott végig a fejedelem. De egyszerre elcsendesült a lelkesedés zaja, mert a közönség hallani kívánta a hontalan uralkodót. Napbarmitott arca, melyet francziás szakáll körít, hirtelen megélnéült, midőn szólni kezdett, s csengő hangon mondta a következő szavakat:

„Exczellenziád! Fogadj a köszönetemet ama szíves üdvözlétért, melyet az itt egybegyűltet névben hozzáim intézett. Egy bukkott nagyságnak nem illik sok szót vesztegetnie, miért is csak röviden válaszolok üdvözlétére. Önök szíves barátsággal fogadtak engem a múlt évben, boldog napjaimban, midőn körükben megjelentem; de mennyivel kellemesebben érint az a kitüntetés, melyben a dicső magyar nemzet ma részesített! Komoly törekvéssel láttam hozzá népem boldogításához és abban a tudatban váltam el tőle, hogy a legjobbat akartam. Kíváncsi, hogy utódom szerencsésebb legyen nálamnál s befejezhesse azt a munkát, melyet én becsületlen iparkodással kezdtem meg. Tartásuk meg számomra a jövőben is azt a rokonszenvet, a melyet ma kifejezték előttem.“

A fejedelem megrázta Zichy gróf kezét s hajlongva köszöntö meg a közönség éljenzését, melynek vége-hossza nem volt. Mivel a vonatot más vágányra kellett vezetni, a feje-

delem átment kísérelével a pályaház tulsó oldalán levő váróterembe, hol észtelen társalgás folyt közte és a főurak közt. Battenberg hercege újra megköszönte Zichy grófnak a főváros lelkes ovációit s igérté, hogy gyakrabban ellátogat hozzá, mert másképp ugy sem hálálhatja meg azt a jól eső rokonszenvet, melylyel őt a lovagias magyar nemzet kitünteti.

Ezalatt átvették a vonatot a pályaház tulsó oldalára s a kálauz jelentette a fejedelemlennek, hogy érkezett az indulás ideje. Midőn a fejedelem kocsiához ért, Zichy Jenő grófot megölelte és háromszor megcsókolta. Aztán kezét nyújtva a többi magánasnak is, beszállott a kocsiába.

A míg meg nem indult a vonat, ott állott Battenberg hercege a kocsai ajtajában, köszöngetve folyvást a közönség éljenzését.

A mint a vonat elindult, a közönség lassanként elszéledt, az egyetemi ifjak pedig zászlójuk alá sorakoztak s Battenberg Sándor éltetése mellett vonultak a Mária-Valéria-utcában levő orosz konzulátus elé, hol nagy zajjal abezugolták Oroszországot, meg a „muzka czár“-t s közben-közben éltették Battenberg Sándor herceget. De alig kezdték meg a tünést, ott termett a rendőrség s véget vetett a zajnak.

A bulgáriai események.

A „B. H.“ tudósítója e hó 8-án meglátogatta a bolgár hadsereg egyik legkiválóbb katonatisztjét, a ki rendkívül érdekes adatokkal szolgált az utolsó hetek történetéből. E katonatiszt részese volt a fejedelem minden diadalának s bizalma is talán neki jutott a legteljesebb mértékben. Elpanaszolta a fejedelem hű tisztjének, hogy mennyire megzomorította őt a nagyhatalmak távirata, melyben azt tanácsolták neki, hogy ne bűntesse meg az összeesküvőket. Eszéágában sem volt, hogy boszut álljon az árulókon, de az rosszul esett neki, hogy a hatalmak ortalukba fogadták az ő ellenségeit. Ebből látta, hogy Németország és Ausztria-Magyarország is jóváhagyta az ő letételét. Mőd nélkül sajnálja a fejedelem, hogy engedett családjá bízattásának s elküldte békéltető táviratát a czárnak. A világrt se tette volna ezt, de Bogdanov orosz konzul, midőn Ruscsukban nála járt, azzal áltatta őt, hogy a czár csak e lépést várja s aztán kibékül vele, a mi nagy hasznára lesz Bulgáriának. „Én — mondá a fejedelem — mindig csak népem érdekeit szolgáltam s Bulgária érdekeiért nem sajnáltam volna semmiféle áldozatot. Hogy a czár közreboocsátotta táviratomat, az „chantage imperial“ (császári zsarolás) volt, melylyel azt akarta elérni, hogy én elveszítsem Európa rokonszenvét s akarva se maradhasak Bulgária trónján. Visszafizethetném a kölcsönt, mert az én kezeim közt is vannak olyan táviratok, melyek alaposan kompromittálnák a világ előtt Sándor czárt és az orosz politikát, de ezzel is csak Bulgáriának ártanék.“ Nagyon fájlalja a fejedelem azt is, hogy épen azok a tiszték vállalkoztak letételére, a kiket legjobban elhalmozott kegyével. Igaz, hogy csak azért tünettek ki őket, mert nem bízott bennök úgy, mint a többiekben. A merénylet éjszakáján tizenegy óráig mulattak nála e tiszték s csak színeltek a távozást, hogy később betörhessenek hálósobájába. Mielőtt kivezték a palotából, megmutatták neki Zankov és Klement rendeletét, mely köteleességüké tette, hogy löjjék le a fejedelmet könyörtelenül, ha az uton csak egyetlen ember is közeledik hozzá azzal a szándékkal, hogy kiszabadítsa. Az árulók kérték őt, hogy igyekezzék maga is távol tartani hibeit s ne kényszerítse őket arra, hogy végrehajtsák a forradalmi kormány rendeletét.

A fejedelemnek határozott meggyőződése, hogy Románia királya is az ő sorsára jut, ha nem jár kedvében a czárnak. A mint helyre áll Bulgáriában a rend és nyugalom, Romániában kezd megaknunkáját az orosz politika.

„Ha Károly király okul az én példámon — mondá a fejedelem — s feláldozza függetlenségét az orosz törekvéseknek, akkor Ausztria-Magyarország lesz a vesztes, mert

Románia Erdélyországot kívánja majd kárpótlásul s Oroszország rajta is lesz, hogy megkapja. De ha nem tágit Károly király, akkor elveszti előbb Eobrudását s aztán Romániát is. Én tudom legjobban, hogy Románia megpróbáltatása nem sokáig fog már késni.“

A nagyhatalmak közül legjobban nehezettel a fejedelem Ausztria-Magyarországra, melynek diplomáciáját — úgy mond — a k s á g g a l verte meg az Isten.“ A bolgár nép semmit se vesz az ő távozásával, de Bécsben meg fogják emlegetni azt a napot, melyen ő lemondott.

A tudósító végül megemlíti, a mit szintén a fejedelem hívtől tudott meg, hogy Gruen-nél, a kinek semmije se volt, csak adóssága, 28,000 rubelt találtak, midőn jelfogták. A czár nem fukarkodik.

Szofia, szept. 11. Ma délután négy óra hosszat tartó minisztertanács volt a szobranje napirendje és a beterjesztendő javaslatok ügyében. Az orosz konzulnál a czár nevénapja alkalmából tisztelegtek a regensség és a kormány tagjai és a hivatalos személyek. Klement metropolita ünnepi isteni tiszteletet tartott. A volt fejedelemhez intézett üdvözlő táviratot 250 képviselő írta alá.

Bécs, szept. 12. A nagyhatalmak válasza a török jegyzékre holnap adatik át. A nagyhatalmak Bulgária állapotát fait accompli gyanánt elfogadják és kijelentik, hogy Battenberg Sándor visszahelyezése a polgár trónra az európai béke érdekében nem kívánatos. Az új bolgár fejedelem iránt a hatalmak elvileg már megegyeztek.

TANÜGY.

Tanügyi miseriák.

(Vége.)

II.

Tekintetes Közigazgatási Bizottság!

Van szerencsém teljes tisztelettel beterjeszteni a pütkereci áll. elemi iskolai gondnokság elnöksége elleni fegyelmi vizsgálati kéresemnek indokait idei 60. sz. a) alatt a mai napról keltezten.

Továbbá ez ügyhöz melléklet gyanánt ez évi 60. sz. b) alatt benyújtom az 1886. évi február hó 9-ről kelt egyháztanácsi gyűlésünk jegyzőkönyvének 19-ik pontját hitelesített kivonati alakban.

Kérem szépen ezen ügyet a törvények értelmében elbírálni.

Teljes tisztelettel vagyok

Pütkerecen, 1886. febr. hó 25-én

alázatos szolgáluk:

Fejér Gyula,

ev. lelkész s gondnoksági tag.

III.

Brassó megye közigazg. bizottságától.

Tiszteletes Fejér Gyula ág. ev. lelkész urnak Pütkerecen.

Folyó évi február hó 25-én 60. sz. a. ide tett kérelmére vonatkozólag a 2 drb melléklet 1. alatti visszazárása mellett ezennel értesítetik, miszerint azon kérésének, hogy a pütkereci állami elemi iskola gondnoksági elnöke, jegyzője és egy harmadik tagja ellen fegyelmi vizsgálat indíttassék, nem volt hely adható, s erről a Nagyméltóságu vall. és közoktatási m. kir. miniszter urhoz, a hova Tiszteletességén ezen kérelmét szintén felterjesztette, ő Nagyméltóságának folyó évi március hó 30-án 12,534. sz. a. kelt magas rendeletére, innen folyó évi ápril hó 15-én 249. sz. a. megokolt felterjesztés tétetvén, szükségesnek nyilvánított, hogy a pütkereci állami iskolai gondnokságba még három tag neveztessek.

Brassó megye közigazgatási bizottságának 1886. évi április hó 12-én tartott üléséből.

Főispán ur helyett:

Roll Gyula,

kir. tan. alispán.

Különfélék.

— **Halálozás.** Vajna Károly urat, lapunk buzgó munkatársát, súlyos csapás érte. Édes atyja, Vajna Gábor, 48-as honvéd, derék családapa, hosszas szenvedés után folyó hó 15-én meghalt. Haláláról a megszorodott család a következő gyászjelentést adta ki:

„Már özvegy Pávai Vajna Gáborné szül. Fogarasi Pentsch Juliánna, a maga és gyermekei: Gábor, a jog- és államtudományok tudora s brassói hítes ügyvéd, Károly, kézdí-vásárhelyi közs. isk. tanító, Mariska, Gyula és József; testvérei: Fogarasi Pentsch József, kereskedő, Fogarasi Pentsch Rózián, férje: Kovács Benjámin, gyermekek: Dr. Kovács Áron, borosjenői gyakorló-, cs. kir. tart. főorvos, ennek neje: Orttay Mariska s gyermekeik; nagybátyja: id. Rákossy József v. polgárm. Fogarasban; unokatestvérei: ifj. Rákossy József földbirt., Rákossy Károliana s férje Pleskott György cs. kir. alezredes Fogarasban, Rákossy Károly kir. h. adófeli-gyelő Seps-Szentgyörgyön; az elhunytak nagybátyja: Morár József cs. kir. százados Temesváron; unokatestvérei: néhai Kállay Sarolta s férje: Dr. Molnár József, Csikmegye főorvosa, ennek gyermekei: Dr. Molnár József, kolozsvári ügyvéd, vasuti jogtanácsos és neje; Lajos, kir. h. adófeli-gyelő, László ügyvédjelölt Csik-Szeredán, Károly, Rákus-kórházi orvos, Budapestben; Kállay József s férje Ambrus József; jó rokona: özv. Nagy Jánosné gyermekei: Juliánna, férje: Mayer Gergely, sárkányi kir. járásbíró, Lázár, brassói kir. törv.-széki jegyző, valamint még számos rokonok, jó barátok és ismerősök nevében fájdalomdult szívvel jelenti, hogy a hű férj, önfeláldozó gondos családátya, jó rokon Pávai Vajna Gábor hosszas szenvedés után, életének 59-dik, boldog házasságuk 29-dik évében 1886. évi szeptember 15-én d. e. 8 órákor jobb létre szenderült. Az idvezültnek hült temei folyó hó 17-én d. u. fél 4 órákor fognak a házánál tartandó rövid gyász-isteni tisztelet után a r. kath. szertartás szerint örök nyugalomra helyeztetni s lelkéért az engesztelő szt. mise-áldozat f. hó 18-án d. e. 9 órákor fog az Egke Urának bemutatni. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes! K.-Vásárhelytől, 1886. szept. 15.”

— Csikmegyében a megyei utakon több hid oly rozszant állapotban van, hogy az összerokadástól lehet tartani. Most az építészeti hivatalnál 4 mérnök van s legjobb alkalom a felvételek és tervezetek elkészítésére. Ezen kívül az utak kiszélesítése is a felvételre vár, mely célra tudomásunk szerint állami segély is utalványoztatott. Felhívjuk ezekre a megye t. alispánjának becses figyelmét.

— Tüzeset. Lázár Domokos csikszeredai lakos földbirtokosnak csikaplocczai birtokán 3 kazal gabonája folyó hó 10-én délután leégett. Teljes szélesed volt s ez tette lehetővé, hogy a közvetlen egymás mellett lévő hét kazalból négy megmentethetett. A kár körülbelül 500 frtra rug. Ez alkalommal volt először komoly munkája a csikszeredai tűzoltó-egyletnek s mi készséggel elismerjük, hogy a tűzoltók a tőlük kitelhetőt megtették, de kötelességünknek tartjuk rámutatni a rendszertelenségre, ide-oda kapkodásra és tájékozatlanságra, melyet ez alkalommal láttunk. A minden vasárnap tartani szokott gyakorlatokon még a fejszerezés le- és felszerelését sem tanulták meg rendesen; abból pedig, hogy kinek mi a teendője, épen nagyon keveset tudnak. Nem is csodálkozhatunk e fölött, mert nem volt szakképzett tanítója az egyletnek s így a legjobb akarat mellett sem tudják a tagok elsajátítani a szükséges gyakorlatot. Ismételve felhívjuk a főparancsnokság figyelmét arra, hogy az oltás rendszeres betanítására egy szakképzett tűzoltót hozasson.

— Barabás Miklós 50 éves jubileuma. A magyar tudományos akadémiának ez évben három tagja üli meg taggá választásának 50 éves jubileumát. A jubilálók egyike márkosfalvi Barabás Miklós veterán festőművé-szünk, a ki nemcsak ecsettel, hanem tollal is félszázadot meghaladó idő óta szolgálja a hazai művészetet, s ez utóbbi téren szerzett érdemeiért a magyar tudományos akadémia már 1836-ban tagjai sorába választotta. Az emlékünnepe pénteken délelőtt folyt le a művész lakásán Budapestben. 10 órákor megjelent nála Trefort Ágoston közoktatás-ügyi miniszter, az akadémia elnöke, Fraknói Vilmos akadémiai főtitkár kíséretében, hogy 50 éves tagsági jubileuma alkalmából át-nyujtsa neki az akadémia üdvözlő iratát. A miniszter néhány rövid szóval üdvözölte az agg művészt. Kiemelte, hogy midőn ő, mint a művészetnek hazánkban uttörője, e pá-lyára lépett, akkor még nem gondoltak nálunk arra, hogy a művészet mily jelentékeny közművelődési tényező. Most azonban e téren is haladunk; érezni, tudni kezdik hazánkban is, hogy a művészet azonkívül még anyagi-lag is hozzájárul a közvagyonosodás lendíté-

séhez, mint ezt Franciaország példája mu-tatja. Ezután rámutatott röviden a művész munkálkodására különösen a távlatlan terén s az akadémiában a művészet tudományos részének művelésében, mely téren szintén mint uttörő működött hazánkban. Végül szerencsét kívánt további működéséhez s azt az ohaját fejezte ki, hogy még évek hosz-szu során át folytassa művészi tevékenységét. Az agg művész meghatottan mondott köszönetet a miniszternek meleg szavaiért és az akadémia kitüntetéséért. A megható, szép ünnepen csupán a művész veje, leánya s unokái voltak jelen.

— Hymen. Gidófalvi Gidófalvy István bel-ügyminiszteri titkár és neje szül. Aranykúti Dörgő Klára, Nagyborosnyói Bede Károly földbirtokos és neje Feltorjai Szabó Ida örömmel tudatják gyermekeik: Gidófalvy István szászrégeni kir. közjegyző és Bede Idának Kutyfalván folyó évi szept. 5-én történt eljegyzését.

— Meghívó. A magyar szent korona orszá-gai veres kereszt egyletének gyergyószent-miklósi fiókja folyó hó 18-án (szombaton) saját pénztráa javára a Laurencey-féle nagy-teremben szini-előadással egybekötött tánc-estélyt rendez. Beléptidij személyenként 60 kr. Kezdeté fél 8 órákor.

— Mőzi — mint értesülünk — Cs.-Szeredá-ban polgári jogot szerzett s ezért nem tolon-czoltatja el a rendőrség. Igazán méltó disze Csik-Szereda városának!

— A magyar színészet jubileuma Budán. Ős Budára mostanában a jubileumok ideje jár. Alig ünnepelte meg a főváros Budavár visz-szavételének kétszázados évfordulóját, már is egy újabb jubileum hírére vesszük. Csak negyedszázados ünnepély volt ugyan, hanem a maga nemében ez is elég fontossággal bír. E hó 14-én volt ugyanis huszonöt éve, hogy Budára bevonult Molnár György magyar színtársulata és kiverete onnan a német színé-szetet. Fából épült bódében, mely akárminek inkább volt elnevezhető, mint színháznak, pusztán a maga erejére bízva, minden támo-gatás nélkül és szorult anyagi helyzetben kezdte meg a magyar színtársulat működé-sét. Küzdött, az igaz, hanem küzdelmének meg is volt a maga jutalma, mert ha Buda magyarosodott, tagadhatatlan, hogy ebben a magyar színészetnek meg van a maga nagy része.

— Koleraesetek a fővárosban. Budapestén a legújabb lapok jelentései szerint szombaton és vasárnap ötön haltak el koleras tünetek között. Az orvosrendőri boncolás mindenik-nél kolera nosztraszt állapított meg. Kívá-natos, hogy az egészségügyi óvintézkedése-ket és szabályokat egy a hatóságok, mint az egyesek a legszigorubbán foganasítsák.

— Nagy szerencsétlenség egy templomban. A bucsujárásokról híres radnai kolostor tem-plomában vasárnap nagy szerencsétlenség történt. Midőn reggel 6 órákor az első misét mondták, egyik mellékoltárnak viaszgyer-tákkal körülvett terítője lángot kapott és egy asszony kendője is meggyuladt. Ekkor valaki elkiáltotta: „Ég a templom”, mire oly borzasztó zűrzavar, ijedség és tolongás támadt, hogy a kimenekülés az ajtóknál le-hetetlen volt. Az orgona karzatjáról égbe-kiáltó jajveszékések közt sokan leugrottak az összeszorult tömegre. A sebesültek száma százakra rug. Hogy hány ember-élet esett áldozatul, eddig megállapítva nincs.

— Róma, mint tengeri kikötő. Az olasz köz-munka minisztérium előtt egy terv fekszik, melynek megvalósítására egész komolyan gondolnak. Oberholtzer mérnök kidolgozott tervezete ez, mely azt czélozza, hogy a kö-zeli tyrrheni tengert Rómáig vezessék, ille-tve az örök várost egy csatornával övezköté-tésben hozzák a tengerrel silyformán Róma tengeri kikötővé legyen. E terv különben nem új. V. Sixtus pápa, I. Napoleon szintén foglalkoztak ez eszmével, mely most újra szőnyegre kerül.

— Halbőr. Jó ideig azt gondolták, hogy czipőgyártáshoz csak a szarvasmarha bőre alkalmas. Később sikerült több más bőrnemet is előállítani, mely e czélra szintén tö-kéletesen megfelel. A legújabb találmány e téren a porpoisebőr, a mely a porpises nevű tengeri halból készül. E bőrt Angliában már néhány évvel ezelőtt kezdték használni.

Rendkívüli szívóssága és tartóssága miatt főképp szíjakat készítettek belőle. Később rájötték, hogy e bőr vízáthatlan, s ezért különösen vadászcizmákhoz igen jó, mert víznek, hónak ellentáll és mégis puha marad. E bőr most már élénken keresett iparcikk.

— A sütemények és a hetivásár. Tekintettel az 1884. XVII. t.-cz. 50. §-ának a heti vá-sárookra vonatkozó intézkedéseire, f. évi szept-ember 5-én 48,111. sz. a. kelt és a dunai keres. és iparkamarához intézett rendeletével kijelenté a földm., ipar és kereskedelmiügyi minisztérium, hogy a pékiparos által készített sütemények élelmi szereknek tekintendők, következésképen azokat hetivásárokon nem csak a helyben lakó iparosok, de bárki van jogosítva eladni.

— Mongol kegyetlenség Sajáttság s egy je-lenség az, hogy az ugynevezett vad népek-nél két lényegében egészen különböző tulaj-donság, a nyersség és a legnagyobb becsü-letés rendesen együtt található. Arány-lag csekély vétségeikért néha oly kegyetlen büntetéseket szabnak ki, hogy a művelt em-bert azok pusztá hallatára is iszonyat tölti el. Dubrova J. P. «Utazásaim a mongol föld-dön» című munkájában egy mongol ember-ről beszéli, hogy az egy fejedelemtől ellopott egy igen értékes lovat és azt eladta. A mon-gol, kihez társadalmi állásánál fogva a gyanu árnya sem fért volna, tette után megszökött és ezáltal elárulta magát. Nemsokára elcsip-ték és minthogy a maga jószántából vallani nem akart, elkezdte kinozni. Vízszintes helyzetben kezeinél és lábainál fogva fel-akasztották, alatta pedig szalmát gyújtottak meg. A mellett addig ütötték szíjakkal, a mig tettét be nem vallotta. Ekkor azután arra ítélték, hogy bal karját és jobb lábát a térdig — lefagyasztják. A mondott testrészeit becsavarták nemezzel és leöntve vízzel, ad-dig tették ki a jéghideg téli levegőnek, mig le nem fagytak. Hogy e büntetésnek azon-ban mily kevés erkölcsi haszna van, bizo-nyítja az, hogy a megbüntetett ember fivé-rét rövid idő múlva hasonló vétség miatt fogták el.

CSARNOK.

Innen-onnan.

Rövid házassági történet.

Bombell, a holland admirális, mint fiatal ember, Schleswignek Bombell nevű helysé-gében egy földesurnál szolgált. Egy szép napon azonban kalandvágyától üzetve, meg-szökött. Beállt a hollandi tengerészeti se-regbe, kitüntette magát s néhány év múlva a legfelső fokra emelkedett. Ekkor egykori kedveséhez, egy szegény cselédhez, Bom-bellbe a következő sorokat intézte:

„Kedves Margitom! Ha még most is úgy gondolkozol, mint egykor, mikor még együtt szolgáltunk Bombellben, jöjj hozzám Hágába és légy feleségem. Jelenleg holland admirá-lis vagyok. Nil de Bombell, ezelőtt Nil Ypsen.”

A leány ezt nem mondatta magának két-szer, összehalkolt, Hágába érkezett és admi-rálisné lett.

Hidegvér.

A Rococex melletti csatában egy altiszt karontogva vezette el a monacoi herceget. Ekkor egy golyó szétzúzta az altiszt karját, mire a legnagyobb nyugalommal mondá:

— Fogja másik karomat, herczeg, mert ez mit sem ér már!

Mit mondanak a nőkről?

Olaszországban azt mondják, hogy a nő csakis korát és hibáit tudja titokban tartani.

Egy magyarnak, ki hazája nőinek szép szeimeit magasztalt, egy német tanár azt mondá: „Nálunk a legérdekesebb nők lesi-tik szemüket, hogy jobban megnézhessük.”

A francia azt mondja: „A nő kaczag, mi-helyt teheti, és sir, a mikor akar.”

Legudvariatlanabb a spanyol, mondván: „Angolnát farkánál, nőt szavánál fogva, bi-zonyos lehetsz benne, hogy mi sem marad kezében.”

Kényes helyzet.

Mégis csak szőrnység, hogy elvesztettem a tárczám! — jajgatott a papushős. — Ezáltal borzasztó kényes helyzetbe jutottam. Mert ha hirdetem s az, ki megtalálta, elol-vasta a hirdetést és megtudja, hogy tíz fo-rint van benne, bizonyosan nem adja vissza; ha pedig nőm tudja meg, hogy annyi pénzem volt, mindenesetre elveszi tőlem.

Udvariatlan.

— Ismét egy fogamat vesztettem el! — mondja a nő lovagias élete párjának.

— Azt hiszem, örvideni fog, hogy nem kell egy hajlék alatt lennie nyelveddel — felelé az udvariatlan férj.

Házigazdáknak.

Bérlő: Mi az ára e két szobának a konyhával?

Házigazda: Háromszáz forint.

Bérlő: Hm! Nem több? Hát az ol-hol van?

Házigazda: Miféle ol?

Bérlő: A számár számára, ki e lakást kibérli.

Ujkori házasságok.

Chicagóban az eskető lelkész azt kérdezi a menyasszonytól:

— Akarod-e szeretni, tisztelni e férfit? Akarsz-e neki engedelmeskedni, mint férjed-nek, és hű neje lenni?

Mire a menyasszony minden gondolkodás nélkül hangosan felelé:

— Igen, ha teljesíti azt, mit pénzbeli te-kintetben ígért.

Ki mondott nagyobbat?

— Képzeld csak, — így szólt egy sokat utazott ur utitársához — Afrikában talál-koztam egy szerccsenel, ki annyira fekete volt, hogy gyertyát kellett gyújtani, hogy megláthassam.

— En meg — így szólt a másik — Kam-csatkában láttam egy eszkimót, a ki olyan sovány volt, hogy kétszer kellett sátramba lépnie, hogy észrevehessem.

Becsületes gyóntató.

A legfőbb körökhöz tartozó hölgy egykor gyóntatójától kérdezé:

— Hát csakugyan oly nagy bűn az, atyám, ha örvendek annak, midőn szépnek mon-danak?

— Minden bizonynyal — felelé a tiszte-lendő ur. — Senkit se szabad hazugságra bátorítani.

A nagyméltóságu asszony rögtön más gyóntatót választott.

Felelős szerkesztők:

Ifj. Dobay János.

Sprencz György.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Rétyen Székely Dávid CURIÁLIS LAKTELKE a hozzá tartozó vendég-lövel, ugy a foldekkel együtt vagy részletesen 1887. január 1-étől kezdve 3 vagy 6 évre haszonbérbe ada-tik. Egyezkedni bármikor lehet a háztulajdonossal. 2—3

S.-Sztgyörgyön, 1886. szept. 6-án.

Székely Dávid.

Sz. 3914. tkkv.

1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A k.-vásárhelyi kir törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Nagy Lajos és neje Szabó Amália végre-hajtatónak Opra Istvánné Horváth Mária végrehajtást szenvedő elleni 485 forint tőkekövetelés és járuléka iránti végre-hajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Szárazpatak községében fekvő, a szárazpataki 16. sz. tjkvben A + 30., 31. hr. sz. 253 forint, 398., 399. hr. sz. 14 frt, 451., 452. hr. sz. 23 frt, 663. hr. sz. 31 frt, 711. hr. sz. 17 frt, 736. hr. sz. 40 frt, 829. hr. sz. 78 frt, 1132. hr. sz. 17 frt, 1220. hr. sz. 10 frt, 1222. hr. sz. 32 frt, 1249., 1250. hr. sz. 36 frt, 1387. hr. sz. 29 frt. 1656. hr. sz. 14 frt, 1857. hr. sz. 17 frt, 1974. hr. sz. 59 frt, 2014., 2016. hr. sz. 29 frt, 2069. hr. sz. 14 frt, 2347., 2348. hr. sz. 10 frt, 2473., 2474. hr. sz. 12 frt, 2499. hr. sz. 6 frt, 2618. hr. sz. 9 frt, 2756. hr. sz. 6 frt, 2955. hr. sz. 6 frt, 3008. hr. sz. 22 frt, 2769. hr. sz. 20 frt becsértékű ingatlanokból tulajdon járandóságaira a fennebb ezennel megállapított kikiál-

tási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi december hó 7-ik napján délelőtti 9 órakor Szarazpatak községében a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkönyvi testenkint készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. évi no- vember 1-én 3333. sz. a. kelt igazság- ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.- cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiál- litott szabályszerű elismervényt átszol- gáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak, 1886. augusztus hó 16-án tartott üléséből.

Sz. 1626. 1886.

tkkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Jancsó Géza gyógyszerész végrehajtó- nak Bartók Gergelyné Szőrcsei Borbála és vásárlás utjání utódai Hadnagy Ká- roly és neje, Sütő István, Kovács József és neje végrehajtást szenvedők elleni 2 frt 76 kr. tőkekövetelés és járuléka- iránti végrehajtási ügyében a kovásznai kir. járásbíró területén lévő Petőfalva községben fekvő a petőfalvi 87. sz. tjkv- ben 351. hr. sz. 19 frt, 1259. hr. sz. 43 frt, 269. sz. tjkvben 266. hr. sz. 127 frt, 588. hr. sz. 34 frt, 1267. hr. sz. 92 frt, 1269. hr. sz. 54 frt, 1349. hr. sz. 54 frt, 320. sz. tjkvben 209²⁴, 209²⁵. hr. sz. 72 frt, 490. hr. sz. 59 frt, 679. 680. hr. sz. 65 frt megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi október hó 4-ik napján délelőtti 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. évi no- vember 1-én 3333. sz. a. kelt igazság- ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz- nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át- szolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság Kovásznán, 1886. évi július hó 23-kán.

Sz. 3135. tkkv.

1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré te- szí, hogy szentkatolnai Szabó József végrehajtónak lemhenyi Keserü Péter végrehajtást szenvedők elleni 87 frt 63 kr. tőkekövetelés és járuléka- iránti végre- hajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Lemhenyi községében fekvő, a lemhenyi 629. sz. tjkvben A + alatt foglalt 2244., 2245., 2246.¹, 2246.², 2248. hr. sz. 708 frt becsértékű lemhenyi Keserü Péter és neje Konrád Regina által közösen birt ingatlanokból tulajdon járandóságára, valamint 3037.¹ hr. sz. 44 frt b. é., 4635. hr. sz. 11 frt b. é., 4648.¹ hr. sz. 26 frt b. é., 5849. hr. sz. 107 frt b. é., 8189. hr. sz. 36 frt b. é., 8594.¹ hr. sz. 43 frt

b. é., 9066. hr. sz. 28 frt b. é., 9560. hr. sz. 43 frt becsértékű a lemhenyi Keserü Péter és neje Konrád Reginának egész- ben ingatlanaira nézve a fennebb ezen- nel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fen- nebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi szeptember hó 20-ik napján délelőtti 9 órakor Lemhenyi községében a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkvi testenkint készpénzben vagy az 1881. LX. törvényez. 42-ik §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. évi no- vember hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazság- ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.- cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről ki- állított szabályszerű elismervényt átszol- gáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886. évi június hó 9-én tartott üléséből.

Sz. 4428. tlkv.

1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A k.-vásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy kézdivásárhelyi id. Tóth Dániel s neje Benkő Rebeka csődtügyében vagyon- bukottaknak a kézdivásárhelyi kir. tör- vényszék területén lévő, a k.-vásárhely- kantai 152. sz. tjkvben 350., 289., 291., 292., 332 és 291.² hr. sz. ingatlanok, azokon lévő épületek és gyári felszerel- vények 35,434 frt 80 kr. az 550.², 2476., 2476.² hr. sz. 86 frt, 2641. hr. sz. 34 frt, a kézdi-vásárhely-kantai 1326. számú tjkvben 2356.¹ hr. sz. 1 frt, a k.-vásár- hely-kantai 1213. sz. tjkvben 2636. hr. sz. 18 frt, a 3347. hr. sz. 96 frt, a 2635. hr. sz. 18 frt, a 2637.¹ hr. sz. 26 forint, a 3345. és 3346. hr. sz. 96 frt, a sárfalvi 379. sz. tjkvben 1578. hr. sz. 49 forint, 1581. hr. sz. 60 frt, az 509. sz. tjkvben 1579.¹ hr. sz. 49 frt, az al-feltorjai 1276. sz. tjkvben 4668., 4669. hr. sz. 201 frt, a 4746., 4747., 4748. hr. sz. 288 frt, az al-feltorjai 878. sz. tjkvben 3867. hr. sz. 96 frt, a 3992. hr. sz. 67 frt, a 3993. hr. sz. 29 frt, a 4079. hr. sz. 192 frt, 5812., 5813. hr. sz. 138 frt, 6044. hr. sz. 153 frt, a kézdiszentléleki I. rész 930. sz. tjkvben 6648., 6649. hr. sz. 120 frt, az alsócsernátoni 862. sz. tjkvben 2750. hr. sz. 83 frt, 2754. hr. sz. 153 frt, 2819. hr. sz. 222 frt, s végre a felsőcsernátoni 527. sz. tjkvben 2418. hr. sz. 117 frt becsér- tékű egész ingatlanokra az árverést a fennebbi ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi szeptember hó 30-ik napján délelőtti 9 órakor a helyszínen, 1886. évi október hó 1-ső napján délelőtti 9 órakor pedig a kebbi telekkönyvi irattárban megtar- tandó nyilvános árverésen a megállapi- tott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az in- gatlanok és gyári felszerelvények becs- árának 10%-át telekkönyvi testenkint, illetve csoportonként készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. évi no- vember 1-én 3333. sz. a. kelt igazság- ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.- cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiál- litott szabályszerű elismervényt átszol- gáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság üléséből, 1886. évi augusztus hó 28-án.

Nyom. Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytt.

GROSSMANN és RAUSCHENBACH ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁRA BUDAPEST.

Ajánlják kitűnő gyártmányaikat.

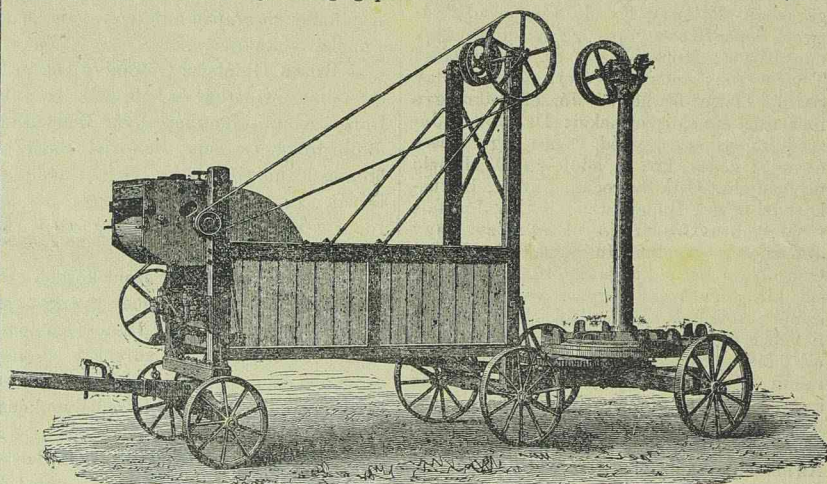
1885.
BUDAPESTI ORSZÁGOS
KIÁLLÍTÁS.

NAGY DISZOKLEVÉL.

Nagyban termelés, verseny-
képesség, kivitelképesség és
kitűnő munkáért.

1-, 2- és 3-vasu ekék, 3 ló erejű és azon túl fa-, kőszén- és szalmatüzelésre gőz-
mozgonyok, szeges és verőlecezes dobbal, fa- és vaskerettel gőzeséplőgépek, rosták,
eséplőgépek járgányyali hajtásra tisztító készülékkel vagy a nélkül, szőlősajtók kettős
emelytűvel, malmok stb. gazdasági gépek.

7—

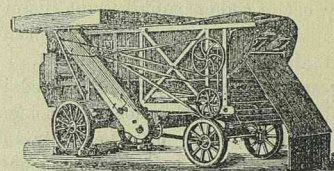
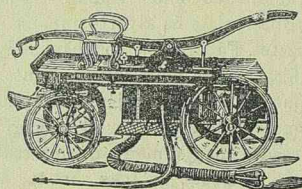

Arjegyzekekkel szívesen szolgálunk, valamint

Csik-, Udvarhely- és Háromszékmegyében egyedüli teljhatalmu képviselőnk

Riemer Ede vaskereskedő Sz.-Udvarhelytt.

Állandó GAZDASÁGI GÉPRÁKTÁR Sz.-Udvarhelytt.

Riemer Ede

(ezelőtt WASS és RIEMER)

Székely-Udvarhelytt

ajánlja a nagyérdemű közönségnek saját raktárán levő gazdasági
gépeit, u. m.:

KEZI CSÉPLŐK, fekvő és oszlopgjárgányu tisztító szer-
kezettel és a nélküli cséplőkészleteit 12 és 4 ló befogására;
konkolyválasztók buza, rozs, árpa és zab tisztítására,
rosták (Baker-rendszer) a legújabb szerkezetű felső és alsó rázó
művel, szecskavágók, répvágók, vetőgépek, lánczboronák, rézsut-
boronák, rétgyaluk stb.

1 kézi téglavető gép, amelylyel naponta 3 ember kevés gyakor-
lat után 2—3000 téglát csinál.

Községeknek:

soproni Seltenhofer Frigyes és fia uraktól Csik-, Udvarhely- és
Háromszékmegyébe több mint 30 községnek a legnagyobb meg-
elégedésére szállított kitűnő munkaképességű, szilárd szerkezetű
és olcsó tűzfecskendők és tűzoltó szerelvényeket.

Egyház-

több mint 15 községben
vaskoronájú harango-
orgona szer. nt teljes

megyéknek:

felállított uj, forgatható,
kat, minden hangért az
felelősséget vállalván.

Több hazai gép- és a legjobb hírnévnek örvendő soproni fecs-
kendő- és harang-gyárossal kötött előnyös szerződéseimnél fogva
azon kellemes helyzetben vagyok, hogy az általam ajánlott gépek
bármelyikét az itteni raktáron vagy bármely vasuti állomáson bér-
mentve, fuvar nélkül, budapesti árak szerint adhatom át 2—3 évi
résztletfizetésre.

Midőn e rendkívüli előnyt a n. é. közönség becses figyelmébe
ajánlom, kérem szíves megbízásait és maradtam

kiváló tisztelettel

RIEMER EDE.

Budapesti árak itt helytt vagy bármely vasuti állomáson bérmentve.

22—40

Kiváló megkeresésre képes árjegyzék bérmentve és ingyen.